

Het Bijbelse huwelijk

Het huwelijk; de relatie tussen man en vrouw. 'Wat daarvan in de Bijbel staat', verkondigen de kerken, en schrijven de theologen. Toch is de *norm*, de Bijbel, het Woord van God. In deze studie gaan we kijken wat Zijn Woord nu wérkelijk zegt over het huwelijk. In Lukas twintig vragen enkele Sadduceeën aan de Heere Jezus 'hoe het nu eigenlijk zit met een vrouw die met zeven broers getrouwd was geweest. Als de vrouw kinderloos sterft, wie is dan in haar opstanding haar man'? Ze probeerden de Heere Jezus te slim af te zijn met deze vraag, ze hadden geen goede bedoelingen. Sadduceeën geloofden niet in de opstanding, en hielden zich heel nauwgezet aan de Wet van Mozes.

Lukas 20

34 En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: De ~~kinderen~~ zonen dezer eeuw (aion= de gang van zaken in deze wereld=tegenwoordige boze eeuw=satan regeert over deze oude Schepping) trouwen (=mannen), en worden ten huwelijk uitgegeven (=vrouwen; in de Bijbelse tijd werd men uitgehuwelijkt);

35 Maar die waardig zullen geacht zijn die eeuw (= de toekomstige eeuw= de nieuwe Schepping= na de Opstanding van Christus) te verwerven en de opstanding uit de doden, zullen **noch trouwen, noch ten huwelijk uitgegeven worden;**

36 Want zij kunnen niet meer sterven (in de toekomstige eeuw; de nieuwe Schepping), want zij zijn den engelen gelijk; en zij zijn ~~kinderen~~ zonen Gods, dewijl zij ~~kinderen~~ zonen der opstanding zijn.

Een tijdelijke situatie

Uit bovenstaande verklaring van de Heere Jezus blijkt dat het huwelijk een *tijdelijke* en *wereldse* aangelegenheid is. Een huwelijk is alleen geldig in deze tegenwoordige boze eeuw, de oude Schepping. In de *toekomstige* eeuw (=aion) bestaat er geen huwelijk meer. De toekomstige eeuw, de nieuwe Schepping, wordt bestuurd door de Heere Jezus Christus. De Heere Jezus zegt; 'In de nieuwe Schepping zal men niet meer trouwen, want men gaat dan niet meer dood'. Daarmee zegt de Heere Jezus feitelijk dat het huwelijk *noodzakelijk* is voor *voortplanting*. Als men niet meer sterft, is het niet meer nodig om te zorgen voor nageslacht!

Efeze 2

5 Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden),

6 En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus;

7 Opdat Hij zou betonen in **de toekomstige eeuwen** (de nieuwe Schepping welke door de Heere Jezus Christus geregeerd wordt) den uitnemenden rijkdom Zijner genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus.

Mannelijk en vrouwelijk

Genesis 1

27 En God schiep den (M)mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem (over het hoofd van Adam, wordt gesproken over de tweede Adam; de Heere Jezus Christus); man (juiste vertaling= mannelijk) en vrouw (juiste vertaling= vrouwelijk) schiep Hij ze.

28 En God zegende hen, en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de aarde, en onderwerpt haar, en hebt heerschappij over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt!

Genesis 2

7 En de HEERE God had den mens geformeerd uit het stof der aarde, en in zijn neusgaten geblazen den adem des levens; alzo werd de mens tot een levende ziel.

--

18 Ook had de HEERE God gesproken: Het is niet goed, dat de mens alleen zij; Ik zal hem een hulpe maken, die als tegen hem over zij. (een tegenhanger)

Genesis 4

1 En Adam bekende Heva, zijn huisvrouw, en zij werd zwanger, en baarde Kaïn, en zeide: Ik heb een man van den HEERE verkregen! (de geboorte van de eerste mens)

In Genesis één worden man en vrouw geschapen door de Heere. Daar wordt de relatie man-vrouw al genoemd. Zij zijn bestemd om zich te *vermenigvuldigen*, om vruchtbaar te zijn. Om de aarde te vervullen. In Genesis twee wordt vermeld hóe de vrouw is ontstaan uit de man. Adam was alleen, en God zei dat de man 'een hulp nodig heeft'. De vrouw is een *tegenhanger* van, en *aanvulling* op, de man.

Typologie

Genesis 2

21 Toen deed de HEERE God een diepen slaap op Adam vallen (=typologisch de Bedeling der Verborgenschap), en hij sliep; en Hij nam één van zijn ribben, en sloot derzelve plaats toe met vlees.

22 En de HEERE God bouwde de ribbe, die Hij van Adam (verwijzend naar de laatste Adam, de Heere Jezus Christus) genomen had, tot een vrouw (de Gemeente is het Lichaam van Christus), en Hij bracht haar tot Adam.

23 Toen zeide Adam: Deze is ditmaal been van mijn benen, en vlees van mijn vlees! Men zal haar Manninne heten, omdat zij uit den man genomen is.

24 Daarom zal de man (de Man; Christus) zijn vader (God) en zijn moeder (Volk) verlaten, en zijn vrouw (de Gemeente) aankleven; en zij zullen tot één vlees zijn. (het Lichaam van Christus, de Gemeente)

De Heere Jezus verliet Zijn Hemelse Vader, en Hij kwam naar deze aarde. Hij verliet uiteindelijk ook Zijn moeder, namelijk het Volk waaruit Hij geboren was. De Heere Jezus Christus werd na Zijn Opstanding Eén met de Gemeente, Zijn Lichaam. Christus en de Gemeente zijn één Plant, één levend organisme. Achter elke letterlijke gebeurtenis in de Bijbel, zit een *geestelijke* betekenis. De achterliggende gedachte in Genesis twee is dat de Schepper (de Man) de verdeelde Schepping, (de vrouw), tot één brengt met Zichzelf. En dat de Gemeente één is met het Lichaam, (het Vlees), van Christus.

Christus en de Gemeente

Efeze 5

28 Alzo zijn de mannen schuldig hun eigen vrouwen lief te hebben, gelijk hun eigen lichamen. Die zijn eigen vrouw liefheeft, die heeft zichzelf lief.

29 Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt het, en onderhoudt het, gelijkerwijs ook de Heere de Gemeente.

30 Want **wij (alle gelovigen) zijn leden Zijns lichaams, van Zijn vlees en van Zijn benen.**

31 Daarom zal een mens (Man; Christus) zijn vader (God) en moeder (Volk) verlaten, en zal zijn vrouw (de Gemeente) aanhangen; en zij twee zullen tot één vlees wezen. (=het Lichaam van Christus, de Gemeente)

32 Deze verborgenheid is groot; doch ik zeg dit, **ziende op Christus en op de Gemeente.**

Paulus zegt hier dat, vanaf Genesis tot aan de Opstanding van de Heere Jezus Christus, dit een Verborgenheid moest blijven. Maar nu maakt hij, in opdracht van de Heere, bekend dat deze samenvoeging door God, *niet* gaat over een willekeurige verbintenis tussen man en vrouw, maar gaat over **de verbintenis van Christus, en Zijn Lichaam**. Want welke scheiding er in ons leven als gelovige ook zal plaatsvinden, niets en niemand kan ons, Zijn Lichaam, de Gemeente, scheiden van de Liefde van God. Deze verzen spreken niet over *de natuurlijke* mens. De natuurlijke man en vrouw zullen het één zijn, van hun vlees met elkaar, *nooit* bereiken!

Wat God heeft samengevoegd scheidt geen mens

Markus 10

1 En van daar opgestaan zijnde, ging Hij naar de landpalen van Judea, door de overzijde van de Jordaan; en de scharen kwamen wederom samen bij Hem, en gelijk Hij gewoon was, leerde Hij hen wederom.

2 En de Farizeëën, tot Hem komende, vraagden Hem, of het een man geoorloofd is, zijn vrouw te verlaten, Hem verzoekende.

3 Maar Hij antwoordende, zeide tot hen: Wat heeft u Mozes geboden?

4 En zij zeiden: Mozes heeft toegelaten een scheidbrief te schrijven, en haar te verlaten.

5 En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Vanwege de hardigheid uwer harten heeft hij ulieden dat gebod geschreven.

6 Maar van het begin der schepping heeft ze God man en vrouw gemaakt.

7 Daarom zal een mens zijn vader en zijn moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen;

8 En die twee zullen tot een vlees zijn, alzo dat zij niet meer twee zijn, maar een vlees.

9 Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheidt de mens niet.

10 En in het huis vraagden Hem Zijn discipelen wederom van hetzelfde.

11 En Hij zeide tot hen: Zo wie zijn vrouw verlaat, en een andere trouwt, die doet overspel tegen haar.

12 En indien een vrouw haar man zal verlaten, en met een anderen trouwen, die doet overspel.

De Heere Jezus zegt hier; 'Wat God samengevoegd heeft, scheidt geen mens'. Dit slaat niet op de natuurlijke man en vrouw, maar dit is een verwijzing van de Heere Jezus naar wat er zal gebeuren ná Zijn Opstanding. Dán zal God niet meer scheiden wat Hij gaat samenvoegen;

namelijk **Christus en Zijn Lichaam, de Gemeente**. De kerken hebben er niks van begrepen, en gebruiken dit vers in hun huwelijksceremonie! Maar God houdt Zich momenteel helemaal niet bezig met deze oude Schepping. Wat zou Hij er überhaupt aan hebben om de sterfelijke, oude mens, tot één vlees te maken??! Dat slaat nergens op.

Romeinen 8

35 Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of honger, naaktheid, of gevaar, of zwaard?

36 (Gelijk geschreven is: Want om Uwentwil worden wij den gansen dag gedood; wij zijn geacht als schapen ter slachting.)

37 Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, door Hem, Die ons liefgehad heeft.

38 Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen,

*39 Noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel **ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere.***

Romeinen 6

4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop (=onderdompeling; drenking) in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.

*5 Want indien **wij** (alle gelovigen; de Gemeente, Zijn Lichaam) **met Hem één Plant geworden zijn** in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding;*

Efeze 1

*3 Gezegend zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die ons (de Gemeente, Zijn Lichaam) gezegend heeft met alle **geestelijke zegening** in den hemel in (tesamen met; in nauwe verbondenheid met) Christus. (wij nemen deel aan alle zegeningen die Christus ontvangen heeft, omdat wij één zijn met Hem, wij zijn Zijn Lichaam)*

Verliefdheid

De *oorsprong* van het huwelijk ligt dus bij God. Hij heeft de man en vrouw geschapen. Hij heeft hen zó gemaakt dat zij zich kunnen voortplanten, zich kunnen vermenigvuldigen. Hij heeft de vrouw zo geformeerd dat zij kan 'vrucht dragen'. In de Bijbelse tijd werd men vaak uitgehuwelijkt. Het huwelijk in onze tijd begint meestal met gevoelens, onze cultuur spreekt van *verliefdheid*, elkaar leuk en aardig vinden, en kan de beginfase zijn van een huwelijk.

Man en zijn vrouw

God Zelf heeft scheiding gemaakt tussen man en vrouw. Eva werd door de Heere uit het lichaam van Adam genomen. Hiermee wordt verklaard waarom de man en vrouw zo naar elkaar verlangen, en *streven* om een eenheid te zijn. Van oorsprong waren zij één lichaam, maar in de praktijk blijkt het toch *onmogelijk* dat de man ook daadwerkelijk één is met zijn vrouw. (Maar Christus, en de Gemeente zijn weldegelijk één Vlees, namelijk één Lichaam).

Liefde tussen man en vrouw

Genesis 34

1 En Dina, de dochter van Lea, die zij Jakob geboort had, ging uit, om de dochteren van dat land te bezien.

2 Sichem nu, de zoon van Hemor den Heviet, den landvorst, zag haar, en hij nam ze, en lag bij haar, en verkrachtte ze.

3 En zijn ziel kleefde aan Dina, Jakobs dochter; en **hij had de jonge dochter lief**, en sprak naar het hart van de jonge dochter. (Dina vond hem ook aardig)

4 Sichem sprak ook tot zijn vader Hemor, zeggende: Neem mij deze dochter tot een vrouw.

Het voorbeeld uit Genesis vierendertig is niet het *mooiste* voorbeeld waar er gesproken wordt over 'het liefhebben tussen man en vrouw'. We moeten daarbij dan ook niet vergeten dat *elke* Bijbelse gebeurtenis een typologische, geestelijke, betekenis heeft, maar iets moet eerst écht gebeuren voordat er een typologische betekenis aan gehangen kan worden.

Dina en Sichem

Dina was de dochter van Lea en Jakob. Sichem ontteerde Dina. Het staat er niet met zoveel woorden, maar Dina zag Sichem ook wel zitten. Sichem vraagt aan zijn vader om naar Jakob te gaan om toestemming te vragen voor een huwelijk met Dina. Deze gebeurtenis gaat nog verder, maar loopt aan het einde slecht af voor Sichem. Hij moet zich, voor een huwelijk met Dina, namelijk laten besnijden, en dat loopt letterlijk uit op een bloedbad. Hij wordt uiteindelijk vermoord door twee broers van Dina. De typologische betekenis achter deze gebeurtenis heeft te maken met het Volk Israël, en de Gemeente.

Liefhebben

Genesis 34

3 En zijn ziel kleefde aan Dina, Jakobs dochter; en **hij had de jonge dochter lief** ('ahavah'), en sprak naar het hart van de jonge dochter. (Dina vond hem ook aardig)

--

8 Toen sprak Hemor met hen, zeggende: Mijns zoons Sichems ziel **is verliefd** ('ahavah'; een sterk verlangen hebben naar, liefdevol verlangen naar, beminnen) op ulieder dochter; geeft hem haar toch tot een vrouw.

9 En verzwaagert u met ons; geeft ons uw dochteren; en neemt voor u onze dochteren;

Het Hebreeuwse woord 'ahavah' betekent *meer* dan 'verliefdheid'. Het 'liefhebben' uit vers drie, wordt ook gebruikt voor 'het liefhebben van God'. (ahavah = אהבה = 5.2.5.1)

In Deuteronomium tien is hetzelfde Hebreeuwse Woord vertaald met 'lust gehad aan'. Het gaat dan van God uit; Liefde voor Zijn Volk. Zijn *sterke verlangen* naar gemeenschap met Zijn Volk. Het Volk Israël wordt hierbij opgeroepen haar *hart* te besnijden, en de Heere te dienen. In negatieve zin komt het woord *ahavah* ook voor in de Bijbel. Namelijk in verband met overspel van Israël met haar 'dregoden', haar 'afgoden'; goden van andere volkeren.

Deuteronomium 10

*15 Alleenlijk heeft de HEERE **lust gehad aan** (=een sterk verlangen naar iemand, of een sterk verlangen hebben naar een Volk) uw vaderen (Abraham, Izaäk, Jacob), om die lief te hebben, (een sterk verlangen naar een gemeenschap met iemand, of een volk/ éénwording) en heeft hun zaad na hen, ulieden, uit al de volken verkoren, gelijk het te dezen dage is.*

Ahavah

Liefhebben = Ahavah = אהבה = 5.2.5.1 = 13 = 'Dienstbaarheid, in vrijwilligheid, en oprechtheid, zonder bijbedoelingen. Liefde met een groot verlangen naar éénheid, naar gemeenschap'. Ook in Psalm eenennegentig wordt hetzelfde woord gebruikt. Daar wordt het vertaald met 'beminnen', maar betekent 'liefde voor God, ofwel zeer liefdevol verlangen naar gemeenschap, ofwel eenheid, met de Vader'. 'Ahavah' is dus dat iemand sterke liefdevolle gevoelens wil benoemen, en gestalte wil geven door een relatie aan te gaan. Bij Sichem ging dat natuurlijk op de verkeerde manier. Hij 'verkrachtte' haar, omdat hij helemaal van slag was door zijn grote liefde voor haar.

Psalm 91

*14 Dewijl hij (de Heere Jezus) Mij (God)zeer **bemint** (avaha), spreekt God, zo zal Ik hem uithelpen; Ik zal hem op een hoogte stellen, want hij kent Mijn Naam.*

15 Hij zal Mij aanroepen, en Ik zal hem verhoren; in de benauwdheid zal Ik bij hem zijn. Ik zal er hem uittrekken (uit de dood), en zal hem verheerlijken. (spreekt op verborgen wijze over de Opstanding)

Praktisch liefhebben, is dienen

Liefhebben is een heel sterk verlangen tot *vrijwillige* dienstbaarheid aan iemand anders. Liefde is de drang naar innige, levende, en dus bewegende gemeenschap. In de praktijk van ons leven, is liefhebben 'dienen'. Liefde is elkaar dienen; vrijwillig en onbaatzuchtig, en dus zonder enige voorwaarde. Wij zouden onze broeders en zusters dienen, en liefhebben zoals de Heere Jezus Christus ons dient, en dus liefheeft. Liefde is de ander dienen, vanuit een rein hart, en vanuit een ongeveinsd geloof.

1 Timotheüs 1

5 Maar het einde des gebods (de samenvatting van al wat de Heere ons geboden heeft) is liefde uit een rein hart, en uit een goed geweten, en uit een ongeveinsd geloof.

Ondertrouwen

Als twee personen een relatie aangaan, en ze het wel zien zitten met elkaar dan is, volgens de Bijbel (het oude Testament), het begrip 'ondertrouwen' aan de orde. Je zou het nu kunnen vergelijken met 'verloven'. Er zijn ook een aantal Schriftplaatsen van te vinden. Er blijkt daaruit dat, als men geslachtsgemeenschap heeft gehad, dat men dan verplicht is te trouwen. Hij zal dan een bepaalde prijs geven, de bruidsschat. Volgens de Bijbel zou men dus *eerst* trouwen voordat men geslachtsgemeenschap heeft.

Exodus 22

16 Wanneer nu iemand een maagd verlokt, die niet **ondertrouwd** is (heeft nog geen aanstaande man), en hij ligt bij haar (=geslachtsgemeenschap), die zal haar zonder uitstel een bruidschat geven, dat zij hem ter vrouwe zij.

Deuteronomium 20 (dit zijn eigenlijk 'krijgswetten')

5 Dan zullen de ambtlieden tot het volk spreken, zeggende: Wie is de man, die een nieuw huis heeft gebouwd, en het niet heeft ingewijd? Die ga henen (weg van het slagveld) en kere weder naar zijn huis; opdat hij niet misschien sterve in den strijd, en iemand anders dat inwijde.

--

7 En wie is de man, die een vrouw ondertrouwd heeft, en haar niet tot zich heeft genomen? (heeft nog geen geslachtsgemeenschap gehad) Die ga henen en kere weder naar zijn huis; opdat hij niet misschien in dien strijd sterve, en een ander man haar neme. (in Deuteronomium 24 staat dat de man een jaar lang niet de strijd hoeft in te gaan)

Vreemdgaan en verkrachting onder het Oude Verbond der Wet

Deuteronomium 22

22 Wanneer een man gevonden zal worden, liggende bij eens mans getrouwde vrouw, zo zullen zij ook beiden sterven, de man, die bij de vrouw gelegen heeft, en de vrouw; zo zult gij het boze uit Israël wegdoen.

23 Wanneer er een jonge dochter zal zijn, die een maagd is, ondertrouwd aan een man, en een man haar in de stad zal gevonden, en bij haar gelegen hebben;

24 Zo zult gij ze beiden uitbrengen tot de poort derzelver stad, en gij zult hen met stenen stenigen, dat zij sterven; de jonge dochter, ter oorzaak, dat zij niet geroepen (ze heeft niet geschreeuwd om hulp, dus stemde ze in) heeft in de stad, en den man, ter oorzaak dat hij zijns naasten vrouw (zijn wettelijke vrouw) vernederd heeft; zo zult gij het boze uit het midden van u wegdoen.

25 En indien een man een ondertrouwde jonge dochter in het veld gevonden, en de man haar verkracht en bij haar gelegen zal hebben, zo zal de man, die bij haar gelegen heeft, alleen sterven;

26 Maar de jonge dochter zult gij niets doen; de jonge dochter heeft geen zonde des doods; want gelijk of een man tegen zijn naaste opstond, en sloeg hem dood aan het leven, alzo is deze zaak

27 Want hij heeft haar in het veld gevonden; de ondertrouwde jonge dochter riep (ze riep om hulp, ze wilde niet maar werd verkracht), en er was niemand, die haar verlost.

28 Wanneer een man een jonge dochter zal gevonden hebben, die een maagd is, dewelke niet ondertrouwd is, en haar zal gegrepen en bij haar gelegen hebben, en zij gevonden zullen zijn; (als ze betrapt worden)(Exodus 22;16)

29 Zo zal de man, die bij haar gelegen heeft, den vader van de jonge dochter vijftig zilverlingen (prijs van de lossing, wellicht de bruidsschat)geven, en zij zal hem ter vrouwe zijn, omdat hij haar vernederd heeft; hij zal ze niet mogen laten gaan al zijn dagen.

30 Een man zal zijns vaders vrouw niet nemen, en hij zal zijns vaders slippe niet ontdekken.

Deuteronomium 28

(Dit hoofdstuk gaat over de zegeningen, en vervloekingen, die over Israël zouden komen. Zegeningen als zij de Heere zou dienen, en vervloekingen bij ontrouw, ongeloof, ofwel ongehoorzaamheid)

30 Gij zult een vrouw ondertrouwen, maar een ander zal haar beslapen (gemeenschap hebben); een huis zult gij bouwen, maar daarin niet wonen; een wijngaard zult gij planten, maar dien niet gemeen maken. (=geen nut van hebben) (=omgekeerde van de krijgswet) (=eerst trouwen en daarna gemeenschap)

David

David had ooit de mogelijkheid gekregen om te trouwen met de dochter van koning Saul. Eerst werd hem de oudste dochter, Mira, aangeboden, maar die werd door Saul aan een ander weggegeven. De jongste dochter van Saul was verliefd op David, en toen Saul dat hoorde zei hij tegen David dat hij wel met haar mocht trouwen. In eerste instantie wilde David niet, want hij vond zich te arm. Saul maakte toen een deal; 'als je mij honderd voorhuiden van Filistijnen geeft, (die moest hij dus doden), dan mag je met haar trouwen'. De bruidschat was dus honderd voorhuiden. David kwam terug met tweehonderd voorhuiden, en is dus met Michal getrouwd. Deze geschiedenis zit natuurlijk vol met geestelijk overdrachtelijke, typologische, Waarheden.

2 Samuël 3

14 Ook zond David boden tot Isboeth, den zoon van Saul, zeggende: Geef mij mijn huisvrouw Michal, die ik mij met honderd voorhuiden der Filistijnen **ondertrouwd** heb.

Nieuwe Testament

Mattheüs 1

18 De geboorte van Jezus Christus was nu aldus; want als Maria, zijn moeder, met Jozef **ondertrouwd** was, eer zij **samengekomen** waren (voordat zij geslachtsgemeenschap hadden), werd zij zwanger bevonden uit den Heiligen Geest.

--

24 Jozef dan, opgewekt zijnde van den slaap, deed, gelijk de engel des Heeren hem bevolen had, en heeft zijn (aanstaande) vrouw tot zich genomen;

25 En **bekende** (bekennen= geslachtsgemeenschap hebben met) haar niet, totdat zij dezen haar eerstgeboren Zoon gebaar had; en heette Zijn naam JEZUS. (daarna kwamen er nog zussen en broers van de Heere Jezus)

Maria was met Jozef ondertrouwd, ze zouden op een later tijdstip gaan trouwen. Toen bleek dat zij al zwanger was, maar niet van Jozef. Ze is bevrucht geworden door de Heilige Geest. Ook uit bovenstaande tekst blijkt dat er geen geslachtsgemeenschap plaatsvond als men ondertrouwd was. Het Griekse woord voor geslachtsgemeenschap is 'samenkomen', ook in 1 Korinthe 7 komt dit woord voor; 'komt wederom bijeen'; komt weer samen.

1 Korinthe 7

3 De man zal aan de vrouw de schuldige goedwilligheid betalen (omgang op het sexuele vlak); en desgelijks ook de vrouw aan den man. (lichamelijk gezien, ben je van elkaar)

4 De vrouw heeft de macht niet over haar eigen lichaam, maar de man; en desgelijks ook de man heeft de macht niet over zijn eigen lichaam, maar de vrouw.

5 Onttrekt u elkander niet, tenzij dan met beider toestemming voor een tijd, opdat gij u tot ~~vasten~~ en bidden moogt verledigen (het geestelijke heeft voorrang op het vleeselijke); en **komt wederom bijeen** (=samenkomen. Naderhand zou je de sexuele omgang weer oppakken), opdat u de satan niet verzoeke, omdat gij u niet kunt onthouden. (je heil bij een ander zoeken)

Bekennen

Kennen en ook be-kennen, betekent 'gemeenschap hebben met'. Dat kan in de geestelijke, of op de fysieke manier zijn.

Efeze 3

17 Opdat Christus door het geloof in uw harten wone, en gij in de liefde geworteld en gegrond zijt;

18 Opdat gij ten volle kondet begrijpen met al de heiligen, welke de breedte, en lengte, en diepte, en hoogte zij,

19 En **bekennen** de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot al de volheid Gods.

Samenkomen

1 Korinthe 11

18 Want eerstelijk, als gij **samenkomt** (geestelijke gemeenschap) in de Gemeente, zo hoor ik, dat er scheuringen zijn onder u; en ik geloof het ten dele;

Het Griekse Woord voor geslachtsgemeenschap is dus vertaald met *samenkomen*. Dit kan ook op de *geestelijke* manier, zoals in 1 Korinthe 11. Daar is het in de geestelijke zin toegepast als 'het *samenkomen* van de Gemeente'. 'Samenkomst rondom het Woord', en Zaad is een type van het Woord! (Petrus omschrijft het levende Woord van God namelijk als onvergankelijk Zaad). Dus *ook* gemeenschap, maar dan op *geestelijk* niveau! Gemeenschap met het Woord, en met elkaar, is een geestelijke gemeenschap. De gebeurtenissen in de Bijbel zijn een plaatje van geestelijke Waarheden. De stoffelijke zaken zijn meestal een afbeelding van hogere geestelijke dingen.

1 Petrus 1

23 Gij, die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar uit **onvergankelijk zaad**, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God.

Volgorde

De Bijbelse volgorde is; in ondertrouw gaan, vervolgens een huwelijk, en daarna vindt geslachtsgemeenschap plaats. Met als doel het 'vrucht dragen'. Maria was ondertrouwd met Jozef, en had nog geen geslachtsgemeenschap met hem gehad. Zij had nog geen man 'bekend'. Ondertrouwen is een fase waarin geen geslachtsgemeenschap zou plaatsvinden.

Lukas 1

27 Tot een maagd, die **ondertrouwd was** met een man, wiens naam was Jozef, uit den huize Davids; en de naam der maagd was Maria.

--

30 En de engel zeide tot haar: Vrees niet, Maria, want gij hebt genade bij God gevonden.

31 En zie, gij zult bevrucht worden, en een Zoon baren, en zult Zijn naam heten JEZUS.

32 Deze zal groot zijn, en de Zoon des Allerhoogsten genaamd worden; en God, de Heere, zal Hem den troon van Zijn vader David geven.

33 En Hij zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn.

34 En Maria zeide tot den engel: Hoe zal dat wezen, **dewijl ik geen man bekenne?**

Verlovingsringen

In onze dagen bestaat 'ondertrouwen' ook nog. Dan doen de aanstaande echtgenoten officieel aangifte bij de burgerlijke stand, dat zij een huwelijk willen aangaan. Het heet ook wel 'het aantekenen van een huwelijk'. Het *verloven* wordt niet meer zoveel gedaan als vroeger. Bij het verloven beloofd men met elkaar te trouwen. Daar hoort een verlovingsring bij. Verlovingsringen zijn ringen die men later bij het huwelijk ook gebruikt. Toen dit nog gebruikelijk was, deed men de verlovingsring aan de linkerhand, bij het trouwen deed men deze dan aan de ringvinger van de rechterhand. In de Bijbel wordt nergens gesproken over ringen bij ondertrouwen, of trouwen. De gouden ring is overigens wel een mooi symbolisch beeld. Goud staat, in de Bijbel, voor eeuwigheid. Een ring is rond, en daarom oneindig. Aan trouw zou dan ook geen einde komen.

De Heere, en Zijn vrouw Israël, in ondertrouw

In de Bijbel, in het Oude Testament is, wat betreft Bijbelse beginselen omtrent het huwelijk, het voorbeeld van de relatie tussen het Volk Israël, en de Heere, het duidelijkst. In Jeremia twee herinnert de Heere het Volk Israël aan de *oorsprong*, toen Israël verlost werd uit Egypte. Zij was toen de Heere volgzzaam in de woestijn. Bij de berg Sinaï werd destijds de ondertrouw tussen de Heere en het Volk bevestigd.

Jeremia 2

1 En des HEEREN woord geschiedde tot mij (=profeet Jeremia), zeggende:

2 Ga en roep voor de oren van Jeruzalem, zeggende: Zo zegt de HEERE: Ik gedenk der weldadigheid uwer jeugd, der liefde uwer **ondertrouw**, toen gij Mij nawandeldet in de woestijn, in onbezaaid land.

De Ondertrouw opnieuw bevestigd

Tot de dagen van de Sinaï had Israël de Heere lief. Israël gaf daar haar ja-woord aan de Heere. In Deuteronomium negenentwintig refereert Mozes daaraan. In de veertig jaren van omzwerven in de woestijn had Israël al wel haar ontrouw, haar ongeloof, bewezen. Bij monde van Mozes wordt het Verbond, de ondertrouw, daarom *opnieuw* bevestigd aan een volgende generatie. Het Volk van destijds bij de Sinaï, was door 'murmureren' gestorven. Zij

mocht vanwege klagen en ongelooft, het Beloofde Land niet in. Ondanks deze ontrouw bevestigde de Heere het Verbond *opnieuw* met Zijn Volk.

Hebreeën 3

17 Over welke nu is Hij vertoornd geweest veertig jaren? Was het niet over degenen, die gezondigd hadden (ongelooft; murmureren), welke lichamen gevallen zijn in de woestijn?

18 En welken heeft Hij gezworen, dat zij in Zijn rust niet zouden ingaan, anders dan degenen, die ongehoorzaam (=ongelooft; niet vertrouwd op het Woord van de Heere dat Hij haar naar het Beloofde Land zou brengen) geweest waren?

19 En wij zien, dat zij niet hebben kunnen ingaan (in het Beloofde Land) vanwege hun ongelooft.

Jeremia 2

1 En des HEEREN woord geschiedde tot mij (=profeet Jeremia), zeggende:

2 Ga en roep voor de oren van Jeruzalem (12-stammen van Israël), zeggende: Zo zegt de HEERE: Ik gedenk der weldadigheid uwer jeugd, der liefde uwer **ontrouw**, toen gij Mij nawandeldet in de woestijn, in onbezaaid land. (periode totdat zij in het beloofde land aankwam)

3 Israël was den HEERE een heiligheid, de eerstelingen Zijner inkomste; allen, die hem opaten, werden voor schuldig gehouden; kwaad kwam hun over, spreekt de HEERE.

4 Hoort des HEEREN woord, gij huis van Jakob, en alle geslachten van het huis Israëls!

5 Zo zegt de HEERE: Wat voor onrecht hebben uw vaders aan Mij gevonden, dat zij verre van Mij geweken zijn, en hebben de ijdelheid nagewandeld, en zij zijn ijdel geworden?

6 En zeiden niet: Waar is de HEERE, Die ons opvoerde uit Egypteland, Die ons leidde in de woestijn, in een land van wildernissen en kuilen, in een land van dorheid en schaduw des doods, in een land, waar niemand doorging, en waar geen mens woonde?

7 En ik bracht u in een vruchtbaar land (het Beloofde Land; Kanaän, om de vrucht van hetzelfde en het goede er van te eten; **maar toen gij daarin kwaamt, verontreinigdet gij Mijn land** (vanwege ontrouw/hoerij), en steldet Mijn erfenis tot een gruwel.

Deuteronomium 29

2 En Mozes riep gans Israël, en zeide tot hen: Gij hebt gezien al wat de HEERE in Egypteland voor uw ogen gedaan heeft, aan Farao, en aan al zijn knechten, en aan zijn land; (de verlossing uit Egypte)

--

5 En ik heb ulieden veertig jaren doen wandelen in de woestijn; uw klederen zijn aan u niet verouderd, en uw schoen is niet verouderd aan uw voet. (De Heere heeft hen tot de grens van het Beloofde Land gebracht)

--

9 Houdt dan de woorden dezes verbonds (=de ontrouw bij de Sinaï), en doet ze; opdat gij verstandelijk handelt in alles, wat gij doen zult. (Hier wordt het Verbond, de Ontrouw opnieuw bevestigd omdat het Volk van destijds bij de Sinaï door 'murmureren' zijn gestorven)

10 Gij staat heden allen voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods: uw hoofden uwer stammen, uw oudsten, en uw ambtlieden, alle man van Israël;

11 Uw kinderkens, uw vrouwen, en uw vreemdeling, die in het midden van uw leger is, van uw houthouwer tot uw waterputter toe;
12 Om over te gaan in het verbond des HEEREN, uws Gods, en in Zijn vloek (=Eed), hetwelk de HEERE, uw God, heden met u maakt;
13 Opdat Hij u heden Zichzelven tot een volk bevestige, en Hij u tot een God zij, gelijk als Hij tot u gesproken heeft, en gelijk als Hij uw vaders, Abraham, Izak en Jakob, gezworen heeft.
14 En niet met ulieden alleen maak ik dit verbond en dezen vloek (=Eed);
15 Maar met dengene, die heden hier bij ons voor het aangezicht des HEEREN, onzes Gods, staat; en met dengene, die hier heden bij ons niet is.
16 Want gij weet, hoe wij in Egypteland gewoond hebben, en hoe wij doorgetogen zijn door het midden der volken, die gij doorgetogen zijt.
17 En gij hebt gezien hun verfoeiselen, en hun drekgoden, hout en steen, zilver en goud, die bij hen waren. (De Heere waarschuwt het Volk om hier geen voorbeeld aan te nemen)

Uit de slavernij verlost

Na tot slavenvolk geweest te zijn in Egypte, wordt het Volk Israël dus door de Heere, via Mozes, verlost uit Egypte. Bij de Berg Sinai wordt het volk Israël de vrouw van de Levende God, Jehovah. Daar ontvangt zij het Woord van God, en krijgt zij de verantwoordelijkheid om het Woord van God bekend te maken aan de leden van het volk, en aan de andere volkeren op de aarde. Na een woestijnreis van veertig jaar wordt het Volk Israël door de Heere, via Jozua gebracht naar haar woning; het door de Heere beloofde Land Israël.

Jozua

Toen het Volk later in het Beloofde Land kwam, was zij *weer* ontrouw. Ze ging andere goden dienen, en sloot verbonden met andere volkeren. In de dagen van Jozua was er niet veel ongeloof en ontrouw, maar onder Richteren ging het snel bergafwaarts met het Volk. Voor Zijn dood houdt Jozua het Volk het Verbond voor, en vraagt het Verbond te *vernieuwen*. Hij vraagt het Volk om *trouw* te zijn aan de Heere. Het Volk stemt daar mee in. Jozua neemt een steen ter getuigenis van het Verbond met de Heere, en schrijft het ook nog in een Boek. Het Verbond wordt hiermee *opnieuw* bekrachtigd. De Heere heeft Zijn Vrouw veel kansen gegeven om het Huwelijksverbond waar te maken.

Jozua 24

20 Indien gij den HEERE verlaten en vreemde goden dienen zult, zo zal Hij Zich omkeren, en Hij zal u kwaad doen, en Hij zal u verdoen, naar dat Hij u goed gedaan zal hebben.
21 Toen zeide het volk tot Jozua: Neen, maar wij zullen den HEERE dienen.
22 Jozua nu zeide tot het volk: Gij zijt getuigen over uzelf, dat gij u den HEERE verkoren hebt, om Hem te dienen. En zij zeiden: Wij zijn getuigen.
23 En nu, doet de vreemde goden weg, die in het midden van u zijn, en neigt uw harten tot den HEERE, den God van Israël.
24 En het volk zeide tot Jozua: Wij zullen den HEERE, onzen God, dienen, en wij zullen Zijner stem gehoorzamen.(=geloven)
25 Alzo maakte Jozua op dienzelven dag **een verbond met het volk**; en hij stelde het hun tot een inzetting en recht te Sichem.

26 En Jozua **schreef deze woorden in het wetboek Gods; en hij nam een groten steen**, en hij richtte dien daar op onder den eik, die bij het heiligdom des HEEREN was.

27 En Jozua zeide tot het ganse volk: **Ziet, deze steen zal ons tot een getuigenis zijn; want hij heeft gehoord al de redenen des HEEREN, die Hij tot ons gesproken heeft; ja, hij zal tot een getuigenis tegen ulieden zijn, opdat gij uw God niet liegt.**

De echtelijke Woning staat op Naam van de Heere

De Heere leidde het Volk, na de ondertrouw, via de woestijn, naar Zijn Land. Het is in feite de Woning waar het paar gaat wonen. Het Land Israël is niet van de Israëlieten, maar van God Zélf. 'De echtelijke Woning' staat op Naam van de Heere! Het Volk is daar binnengeleid.

Leviticus 25

23 Het land ook zal niet voor altoos verkocht worden; want **het land is het Mijne**, dewijl gij vreemdelingen en bijwoners bij Mij zijt.

Psalm 85

2 Gij zijt **Uw lande** gunstig geweest, HEERE! de gevangenis van Jakob hebt Gij gewend.

Jesaja 14

2 En de volken zullen hen aannemen, en in hun plaats brengen; en het huis Israëls zal hen erfelijk bezitten in **het land des HEEREN** tot knechten en tot maagden; en zij zullen gevangen houden degenen, die hen gevangen hielden, en zij zullen heersen over hun drijvers.

Jeremia 11

15 Wat heeft Mijn beminde in **Mijn huis** te doen, dewijl zij die schandelijke daad met velen doet, en het heilige vlees van u geweken is? Wanneer gij kwaad doet, dan springt gij op van vreugde.

Het ja-woord

Exodus 19

4 Gijlieden hebt gezien, wat Ik den Egyptenaren gedaan heb; hoe Ik u op vleugelen der arenden gedragen, en u tot Mij gebracht heb.

5 Nu dan, indien gij naarstiglijk **Mijner stem zult gehoorzamen**, en **Mijn verbond houden**, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken, want de ganse aarde is Mijn;

6 En gij zult Mij **een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn**. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israëls spreken zult.

7 En Mozes kwam en riep de oudsten des volks, en stelde voor hun aangezichten al deze woorden, die de HEERE hem geboden had.

8 Toen antwoordde al het volk gelijkelijk, en zeide: **Al wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen!** En Mozes bracht de woorden des volks weder tot den HEERE.

Exodus 24

3 Als Mozes kwam en verhaalde aan het volk al de woorden des HEEREN, en al de rechten, toen antwoordde al het volk met één stem, en zij zeiden: **Al deze woorden, die de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen.**

--

7 En hij nam het **boek des verbonds** (=men zou de Heere dienen en liefhebben), en hij las het voor de oren des volks; en zij zeiden: Al wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen en gehoorzamen.

8 Toen nam Mozes dat bloed, en spregde het op het volk; en hij zeide: Ziet, dit is het **bloed des verbonds**, hetwelk de HEERE met ulieden gemaakt heeft over al die woorden.

Deuteronomium 5

27 Nader gij, en hoor alles, wat de HEERE, onze God, zeggen zal; en spreek gij tot ons al wat de HEERE, onze God, tot u spreken zal, en **wij zullen het horen en doen**.

28 Als nu de HEERE de stem uwer woorden hoorde, toen gij tot mij spraakt, zo zeide de HEERE tot mij: Ik heb gehoord de stem der woorden van dit volk, die zij tot u gesproken hebben; het is altemaal goed, dat zij gesproken hebben.

29 Och, dat zij zulk een hart hadden, om Mij te vrezen (=ontzag hebben voor), en al Mijn geboden (al Zijn geboden Woorden) te allen dage te onderhouden; opdat het hun en hun kinderen welging in eeuwigheid!

‘Neemt gij deze tot uw wettige echtgenote’?

Toen de ondertrouw voorbij was, heeft het ja-woord geklonken. Het ‘Boek des Verbonds’ kun je zien als een soort trouwboekje. De relatie tussen de Heere en Israël wordt zwart-op-wit bevestigd. De Heere heeft duidelijk gezegd wat Hij verlangt van Zijn vrouw Israël; ‘Zij zou het Verbond houden, en Zijn Stem gehoorzamen’. Op die voorwaarde zal Israël Zijn priesterlijk Koninkrijk, en Zijn Heilig Volk zijn. Het Volk Israël zou, als priesterlijk Volk, Zijn Woord prediken onder de andere volkeren. De Heere deed daarbij een Belofte dat Hij dan voor haar zou zorgen. Daarop volgde een volmondig antwoord; ja! In Ezechiël zestien staat geschreven dat dit huwelijk door ontrouw, ofwel ongeloof, uiteindelijk ontbonden zal worden. Ook heeft zij haar priesterlijk taak nooit uitgevoerd. Tot op heden *nog* niet.

Hosea 4

6 Mijn volk is uitgeroeid, omdat het zonder kennis is; dewijl gij de kennis verworpen hebt, heb **Ik u ook verworpen**, dat gij Mij het **priesterambt** niet zult bedienen; dewijl gij de wet (vijf Boeken van Mozes tot onderwijs; Thora= onderwijs) uws Gods vergeten hebt, zal Ik ook uw kinderen vergeten.

Ezechiël 16: ‘Gij werd de Mijne’

8 Als Ik nu bij u voorbijging, zag Ik u, en ziet, uw tijd was de tijd der minne (liefdestijd); zo breidde Ik Mijn vleugel over u uit, en dekte uw naaktheid; ja, **Ik zwoer u** (=De Heere deed een Belofte dat Hij voor haar zou zorgen, als zij zou dienen en zou volgen), **en kwam met u in een verbond (het Huwelijksverbond)**, spreekt de Heere HEERE en **gij werdt de Mijne**.

9 Daarna wies Ik u met water, en Ik spoelde uw bloed van u af, en zalfde u met olie.

10 Ik bekleedde u ook met gestikt werk, en Ik schoeide u met dassenvellen, en omgordde u met fijn linnen, en bedekte u met zijde.

11 Ook versierde Ik u met sieraad, en deed armringen aan uw handen, en een keten aan uw hals.

12 Desgelijks deed Ik een voorhoofdsiersel aan uw aangezicht, en oorringen aan uw oren, en een kroon der heerlijkheid op uw hoofd.

13 Zo waart gij (Jeruzalem; het Volk Israël) versierd met goud en zilver, en uw kleding was fijn linnen, en zijde, en gestikt werk; gij at meelbloem, en honig, en olie, en gij waart gans zeer schoon, en waart voorspoedig, dat gij een koninkrijk werdt. (priesterlijk Koninkrijk; het Volk zou Zijn Woord prediken onder de andere volkeren, maar heeft dat nooit gedaan)

14 Daartoe ging van u een naam uit onder de heidenen om uw schoonheid; want die was volmaakt door **Mijn** heerlijkheid, die Ik op u gelegd had, spreekt de Heere HEERE. (De schoonheid die Jeruzalem, en daarmee het Volk, had, was afkomstig van de Heere)

Ezechiël 16: 'De ommekeer in het Huwelijk'

Ezechiël 16

15 Maar gij hebt vertrouwd op uw schoonheid, en hebt gehoereerd (ontrouw aan God) vanwege uw naam; ja, hebt uw hoererijen uitgestort aan een ieder, die voorbijging (drekgoden); voor hem was zij.

--

20 Verder hebt gij uw zonen en uw dochteren, **die gij Mij gebaard hadt**, genomen, en hebt ze denzelve geofferd om te verteren; is het wat kleins van uw hoererijen,

21 Dat gij Mijn kinderen geslacht hebt, en hebt ze overgegeven, als gij dezelve voor hen door het vuur hebt doen gaan?

--

25 Aan elk hoofd des wegs hebt gij uw hoge plaatsen gebouwd, en hebt uw schoonheid gruwelijk gemaakt, en hebt met uw benen ~~geschreden~~ gespreid voor een ieder, die voorbijging, en hebt uw hoererijen vermenigvuldigd.

26 Gij hebt ook **gehoereerd** met de kinderen van Egypte, uw naburen, die groot van vlees zijn; en gij hebt uw hoererij vermenigvuldigd, om Mij tot toorn te verwekken.

27 Ziet, daarom strekte Ik Mijn hand over u uit, en verminderde uw bescheiden deel; en Ik gaf u over in den lust dergenen, die u haten, der dochteren der Filistijnen, die vanwege uw schandelijken weg beschaamd waren.

28 Verder hebt gij gehoereerd met de kinderen van Assur, omdat gij onverzadelijk waart; ja, als gij met hen gehoereerd hebt, zijt gij ook niet verzadigd geworden.

29 Maar gij hebt **uw hoererij vermenigvuldigd in het land van Kanaän tot in Chaldea** (Babel); en daarmede ook zijt gij niet verzadigd geworden.

30 Hoe zwak is uw hart (geen liefde voor haar Man) (spreekt de Heere HEERE) als gij al deze dingen doet, zijnde het werk van een heersende (niet volgzaam) **hoerachtige (ontrouwe) vrouw!**

32 O, die **overspelige vrouw**, zij (Jeruzalem; het Volk Israël) neemt in plaats van haar Man de vreemden aan. (De Heere was de Man van Israël, maar zij dient andere goden)

--

46 Uw grote zuster nu is Samaria (de 10-stammen van Israël), zij en haar dochteren, dewelke woont aan uw linkerhand; maar uw zuster, die kleiner is dan gij, die tegen uw rechterhand woont, is Sodom (de 2-stammen van Israël, Juda) en haar dochteren.

--

48 Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE, indien Sodom, uw zuster, zij met haar dochteren, gedaan heeft, gelijk gij gedaan hebt (10 stammen) en uw dochteren!

49 Ziet, dit was de ongerechtigheid uwer zuster Sodom (2-stammen); hoogmoed, zatheid van brood en stille gerustheid had zij en haar dochteren; maar zij sterkte de hand des armen en nooddruftigen niet. (zij voldeed niet aan wat de Heere van haar gevraagd had)

--

59 Want alzo zegt de Heere HEERE: Ik zal u ook doen, gelijk als gij gedaan hebt, die den eed veracht hebt, **brekende het verbond**. (de Heere verbreekt het Verbond met alle stammen van Israël; de echtscheiding)

60 Evenwel zal Ik gedachtig wezen aan Mijn verbond met u, in de dagen uwer jonkheid, en Ik zal met u een eeuwig verbond oprichten.

Hoererijs van Israël

Het Huwelijk vond dus plaats, en werd bekrachtigd. De essentie van een huwelijk is wederzijdse trouw. God 'zwoer', en beloofde Israël trouw. Israël gaf haar ja-woord, maar daar kwam in de praktijk weinig van terecht. Terwijl zij de Heere zou dienen, was zij beschikbaar voor andere volkeren, en hun goden. Kinderen die voortkwamen uit Israël, werden zelfs geofferd aan de afgoden. Israël was geen dienende, liefhebbende vrouw, maar ging haar eigen weg. Er komt een oordeel over beide huizen van Israël; namelijk over de twee- en de tien-stammen van Israël. Dit is de *echtscheiding* tussen de Man en Israël. De Heere verbreekt Zijn (Huwelijks-)Verbond met Zijn vrouw Israël. Zij zei dat zij 'zou doen al wat de Heere gesproken had', maar zij hield zich daar niet aan.

Exodus 20

2 Ik ben de HEERE uw God, Die u uit Egypteland, uit het diensthuis, uitgeleid heb.

3 **Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben.**

4 Gij zult u geen gesneden beeld, noch enige gelijkenis maken, van hetgeen boven in den hemel is, noch van hetgeen onder op de aarde is, noch van hetgeen in de wateren onder de aarde is.

5 Gij zult u voor die niet buigen, noch hen dienen; want Ik, de HEERE uw God, ben een ijverig God, Die de misdaad der vaders bezoekt aan de kinderen, aan het derde, en aan het vierde lid dergenen, die Mij haten;

Exodus 34

10 Toen zeide Hij: Zie, Ik maak een verbond; voor uw ganse volk zal Ik wonderen doen, die niet geschapen zijn op de ganse aarde, noch onder enige volken; alzo dat dit ganse volk, in welks midden gij zijt, des HEEREN werk zien zal, dat het schrikkelijk is, hetwelk Ik met u doe.

11 Onderhoudt gij hetgeen Ik u heden gebiede! zie, Ik zal voor uw aangezicht uitdrijven de Amorieten, en de Kanaänieten, en de Hethieten, en de Ferezieten, en de Hevieten, en de Jebusieten.

12 Wacht u, dat gij toch geen verbond maakt met den inwoner des lands, waarin gij komen zult; dat hij misschien niet tot een strik worde in het midden van u.

13 Maar hun altaren zult gijlieden omwerpen, en hun opgerichte beelden zult gij verbreken, en hun bossen zult gij afhouden.

14 (Want gij zult u niet buigen voor een anderen god; want des HEEREN Naam is IJveraar! een ijverig God is Hij!)

Het Volk wilde een tastbare koning

Hoewel de Heere haar Man en Koning was, wilde het volk Israël, net als al die andere volkeren, een *tastbare* koning. De Heere gaf haar daarom eerst koning Saul, uit de stam van Benjamin, tot koning over alle stammen van Israël. De volgende koningen kwamen uit de stam van Juda, zoals door Jakob voorgezegd was. Koning David is uiteindelijk koning over de twaalf stammen van Israël. De zoon van David, Salomo, is vervolgens ook koning over de twaalf stammen van Israël. En ook de zoon van Salomo, Rehabeam, is vervolgens koning over de twaalf stammen van Israël.

Splitsing van de stammen

Maar bij deze Rehabeam gaat het mis, want Rehabeam eist teveel belasting van het volk. Daardoor willen tien stammen niet meer geregeerd worden door koning Rehabeam. Er komt daarom een *splitsing* van het twaalf stammenrijk. Rehabeam blijft koning over *twee* stammen van Israël, namelijk over Juda en Benjamin. En de tien stammen kiezen zich een koning uit de stam van Efraim, namelijk Jerobeam. De tien stammen worden door de Heere nu Israël genoemd. De Heere God, de Man van de twaalf stammen van Israël, heeft nu ineens **twee vrouwen**:

De vrouw Juda = De 2-Stammen van Israël

De vrouw Efraïm = De 10-Stammen van Israël

Verstrooid

De tien stammen van Israël waren de Heere ontrouw door afgoderijen. Na veel waarschuwingen van de Man, maakt de Heere gebruik van de expansiedrift van de vijandige Assyriërs om de tien stammen van Israël te *verstrooien* onder de andere volkeren. Dus in het jaar 722 voor Christus werd deze Vrouw van de Heere uit Zijn huis Israël gezet. De tien-stammen zijn tot op vandaag nog steeds verstrooid onder de heidense volkeren. De andere vrouw van de Heere, Juda, de twee stammen van Israël, bleef in het Land. Maar aangezien Juda het Woord van de Heere ook niet trouw bleef, kwam er ook een oordeel over Juda. In het jaar 70 na Christus, werd Jeruzalem vernietigd door de Romeinen, en de twee stammen voor het laatst verstrooid.

Verstrooid onder de andere volkeren

Hoeren staan in de Bijbel typologisch niet alleen voor ‘zondaren in het algemeen’, maar specifiek voor de *tien-stammen van Israël*. Hoeren zijn een beeld van *ontrouw*, ontrouw aan de eigen Man. Hoererijs staat voor ontrouw; getrouwd, en daarna ontrouw aan de eigen M(m)an. Net zoals alle stammen van Israël ontrouw waren aan het ‘Huwelijksverbond’ met de Heere. Zij wilden Hem niet meer. Zij dienden liever de afgoden. Zij waren *ontrouw* aan hun naam Israël, en aan hun eerstgeboorterecht. De daarbij behorende verantwoordelijkheid om een Koninklijk Priesterdom van de Heere te zijn, heeft zij verzaakt. Daarom heeft de Heere uiteindelijk alle stammen van Israël verstrooid onder de heidenen.

Gewaarschuwd

De Woning waar zij naar toeging, was dus het Beloofde Land. De echtelijke woning staat op naam van de Man. Israël woonde bij de Heere in. Israël werd door de Jordaan 'de drempel overgedragen'. Het water week, zodat er een pad doorheen liep; de doortocht door de Jordaan. De Heere heeft Vrouwe Israël gewaarschuwd dat als-zij-zich-zou-afkeren-van-Hem, dan zou Hij haar uit Zijn land rukken. De Heere heeft een Belofte gemaakt aan Jacob, Izaäk, en Abraham, 'dit is het land wat ik aan jou, en jouw nageslacht zal geven'. De voorwaarde is 'dat je Mijn Woord gelooft, en dat je trouw bent'.

2 Kronieken 7

19 Maar zo gijlieden u afkeren zult, en Mijn inzettingen en Mijn geboden, die Ik voor uw aangezicht gegeven heb, verlaten, en hengaan, en andere goden dienen, en u voor die nederbuigen zult;

20 Zo zal Ik hen uitrukken uit Mijn land, dat Ik hun gegeven heb, en dit huis, dat Ik Mijn Naam geheiligd heb, zal Ik van Mijn aangezicht wegwerpen, en zal het tot een spreekwoord en spotrede onder alle volken maken.

21 En dit huis, dat verheven zal geweest zijn, daarover zal zich een ieder, die voorbijgaat, ontzetten, dat hij zal zeggen: Waarom heeft de HEERE aan dit land en aan dit huis also gedaan?

22 En men zal zeggen: Omdat zij den HEERE, hunner vaders God, verlaten hebben, Die hen uit Egypteland uitgevoerd had, en hebben zich aan andere goden gehouden, en zich voor dezelve nedergebogen, en hen gediend; daarom heeft Hij al dat kwaad over hen gebracht.

Nieuw Verbond

Jeremia 31

*31 Ziet, de dagen komen (na de 70^e Jaarweek), spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israël (10-stammen) en met het huis van Juda (2-stammen) een **nieuw verbond** (het Nieuwe Verbond der Genade; een Nieuw Huwelijk met het gelovig Volk Israël) zal maken;*

*32 **Niet** naar het verbond (het Huwelijksverbond bij de Sinaï), dat Ik met hun vaders gemaakt heb (het Oude Verbond der Wet; het Huwelijksverbond met Israël), ten dage als Ik hun hand aangreep, om hen uit Egypteland uit te voeren, welk Mijn verbond zij **vernietigd** hebben, **hoewel Ik hen getrouwd had**, spreekt de HEERE;(het Huwelijksverbond is verbroken, het Volk was ontrouw aan de Heere, en diende afgoden)*

De essentie van een huwelijkssluiting is dat je *trouw* bent aan elkaar. Daarom heet het ook **trouwen**! Israël bleek dus *ontrouw* te zijn. Het Verbond werd daarom uiteindelijk *verbroken*, en het huwelijk ontbonden. In de (nabije) toekomst zal er, met een gelovig overblijfsel van Israël, een **Nieuw Verbond** worden gesloten. Dit zal plaatsvinden *na* het oordeel over Israël, dus *na* de zeventigste Jaarweek. Daarna zullen ook de verstrooide stammen worden terugverzameld naar Israël, en zal het hún land zijn. Strikt genomen heeft God dit al aan de aartsvaders beloofd. Het is Zijn Land, en Hij heeft het beloofd aan een *gelovig* Israël. Het is straks, het Land van de Heere, maar ook van Israël. Dienstbaarheid, geloof, onderwerping, en trouw, zijn daarvoor de voorwaarden.

Jesaja 14

1 Want de HEERE zal Zich over Jakob (het natuurlijke Volk Israël) ontfermen, en Hij zal Israël nog verkiezen, en Hij (Christus) zal hen (een wedergeboren, gelovig, Volk Israël) in hun land zetten (het Land van het gelovig Israël); en de vreemdeling (de overige volkeren) zal zich tot hen vervoegen, en zij zullen het huis van Jakob aanhangen.

2 En de volken (de niet-Joodse volkeren) zullen hen aannemen, en in hun plaats brengen; en het huis Israëls zal hen (de overige volkeren) erfelijk bezitten in het land des HEEREN tot knechten en tot maagden; en zij zullen gevangenen houden degenen, die hen gevangenen hielden, en zij zullen heersen over hun drijvers.

3 En het zal geschieden ten dage, wanneer u de HEERE rust geven zal van uw smart, en van uw beroering, en van de harde dienstbaarheid, waarin men u heeft doen dienen;

Uit Zijn huis gezet

Jeremia 11

14 Gij dan, bid niet voor dit volk, en hef geen geschrei noch gebed (smeekbede) voor hen op; want Ik zal niet horen, ten tijde als zij over hun kwaad tot Mij zullen roepen. (want Ik luister niet als zij Me in hun nood om hulp roepen)

15 **Wat heeft Mijn beminde** (In dit geval vrouw Juda, de 2-stammen. De 10-stammen waren al 100 jaar eerder uit Zijn Land gezet dmv verstrooiing) **in Mijn huis te doen**, dewijl zij die schandelijke daad met velen doet, en het heilige vlees van u geweken is? Wanneer zij kwaad doet, dan springt gij op van vreugde.

16 De HEERE had uw naam genoemd een groenen olijfbom, schoon van liefelijke vruchten; maar nu heeft Hij met een geluid van een groot geroep een vuur om denzelven aangestoken, en zijn takken zullen verbroken worden.

17 Want de HEERE der heirscharen, Die u heeft geplant, heeft een kwaad over u uitgesproken; om der boosheid wil van het huis Israëls (10-stammen) en van het huis van Juda (2-stammen), die zij onder zich bedrijven, om Mij te vertoornen, rokende den Baäl. (afgoden)

Toen het Volk ontrouw werd, heeft de Heere haar, na veel waarschuwingen, uit de echtelijke Woning gezet. Via Assur, en Babel, werden de beide huizen van Israël in ballingschap verstrooid. Er kwam dus een einde aan het huwelijk. Het Verbond werd verbroken.

Het Volk wilde zich niet bekeren

De Heere heeft nog wel opgeroepen zich te bekeren, maar daar had het Volk geen zin in.

Jeremia 3

1 Men zegt: Zo een man (de Heere) zijn huisvrouw (Israël) verlaat, en zij gaat van hem, en wordt eens anderen mans, zal hij ook tot haar nog wederkeren? Zou datzelve land niet grotelijks ontheiligd worden? Gij nu hebt met veel boeelerders gehoereerd (ontrouw), keer nochtans weder tot Mij, spreekt de HEERE (De Heere zegt; bekeer je tot mij, dan kun je terugkeren naar Mij)

2 Hef uw ogen op naar de hoge plaatsen, en zie toe, waar zijt gij niet beslapen? Gij hebt voor hen gezeten aan de wegen, als een Arabier in de woestijn; alzo hebt gij het land ontheiligd met uw hoerereien en met uw boosheid.

3 Daarom zijn de regendruppelen ingehouden, en er is geen spade regen geweest. Maar gij hebt een hoerenvoorhoofd, gij weigert schaamrood te worden.

4 Zult gij niet van nu af tot Mij roepen: Mijn Vader! Gij zijt de leidsman mijner jeugd!

5 Zal Hij in eeuwigheid den toorn behouden? Zal Hij dien gestadig bewaren? Zie, gij spreekt en doet die boosheden, en neemt de overhand.

6 Voorts zeide de HEERE tot mij, in de dagen van den koning Josia: Hebt gij gezien, wat de afgekeerde Israël gedaan heeft? Zij ging henen op allen hogen berg, en tot onder allen groenen boom, en **hoereerde** aldaar.

7 En Ik zeide, nadat zij zulks alles gedaan had: **Bekeer u tot Mij; maar zij bekeerde zich niet.** (10 stammen) Dit zag de trouweloze, haar zuster Juda. (2 stammen)

8 En Ik zag, als Ik ter oorzaak van alles, waarin de afgekeerde Israël overspel bedreven had, haar verlaten, en haar (= de 10-stammen; Israël) haar scheidbrief gegeven had, dat de trouweloze, haar zuster Juda (= de 2-stammen; Juda), niet vreesde, maar ging henen, en hoereerde zelve ook.

9 Ja, het geschiedde, vanwege het gerucht harer hoerelij, dat zij het land ontheiligde; want zij bedreef overspel met steen en met hout. (afgoderij)

10 En zelfs in dit alles heeft zich haar trouweloze zuster Juda tot Mij niet bekeerd met haar ganse hart, maar valselijk, spreekt de HEERE.

11 Dies de HEERE tot mij zeide: De afgekeerde Israël heeft haar ziel gerechtvaardigd, meer dan de trouweloze Juda.

12 Ga henen, en roep deze woorden uit tegen het noorden, en zeg: Bekeer u, gij afgekeerde Israël! spreekt de HEERE, zo zal Ik Mijn toorn op ulieden niet doen vallen; want Ik ben goedertieren, spreekt de HEERE. Ik zal den toorn niet in eeuwigheid behouden.

13 Alleen ken uw ongerechtigheid, dat gij tegen den HEERE, uw God, hebt overtreden, en uw wegen verstrooid hebt tot de vreemden, onder allen groenen boom, maar gij zijt Mijner stem niet gehoorzaam geweest, spreekt de HEERE.

14 Bekeert u, gij afkerige kinderen! spreekt de HEERE, want Ik heb u getrouwd, en Ik zal u aannemen, een uit een stad, en twee uit een geslacht, en zal u brengen te Sion.

--

20 Waarlijk, gelijk een vrouw trouwelooslijk scheidt van haar vriend, also hebt gijlieden trouwelooslijk tegen Mij gehandeld, gij huis Israëls! spreekt de HEERE.

Scheidingsbrief

God heeft Israël dus nog wel kansen gegeven zich te bekeren. Ze wilde haar gedrag niet veranderen, en bleef ontrouw aan de Heere. De Heere heeft uiteindelijk het huwelijk met beide vrouwen (Israël en Juda) verbroken. Door middel van een *scheidingsbrief* kwam er officieel een einde aan het Verbond. Tot op heden zijn de Heere, en het Volk, nog steeds gescheiden. God heeft, momenteel, Zijn Handen van het Volk afgetrokken.

Deuteronomium 24

1 Wanneer een man een vrouw zal genomen en die getrouwd hebben, zo zal het geschieden, indien zij geen genade zal vinden in zijn ogen, omdat hij iets schandelijks aan haar gevonden heeft, dat hij haar een **scheidbrief** zal schrijven, en in haar hand geven, en **ze laten gaan uit zijn huis**.

Jesaja 50

*1 Alzo zegt de HEERE: Waar is de **scheidbrief** van ulieder moeder, waarmede Ik haar weggezonden heb? Of wie is er van Mijn schuldeisers, aan wien Ik u verkocht heb? Ziet, om uw ongerechtigheden zijt gij verkocht, en om uw overtredingen is uw moeder **weggezonden**.*

Het Joodse Volk woont zonder Zijn toestemming in Israël

Jeremia 2

*7 En Ik bracht u in een vruchtbaar land, om de vrucht van hetzelfde en het goede er van te eten; maar toen gij daarin kwaamt, verontreinigtet gij **Mijn** land, en steltet **Mijn** erfenis tot een gruwel.*

Sinds 1948 is er weliswaar een Joodse staat, maar dit is *niet* het werk van de Heere! Het is *wel* in overeenstemming met de profetie van Ezechiël, maar het is *niet* in overeenstemming met de geopenbaarde Wil van God. Deze Joodse staat is namelijk in *ongeloof* opgericht. Het Joodse Volk gelooft niet in de Heere Jezus Christus als Zoon van God. Zij wacht nog steeds op haar Messias en Verlosser. Maar 'niemand komt tot de Vader dan door de Zoon'. Deze staat zal daarom, in de toekomst, vernietigd worden. De Heere heeft in het verleden het Volk het land uitgezet vanwege hun ontrouw en ongeloof. Het Volk heeft de brutaliteit gehad om *eigenhandig* terug te keren. De Heere zal het volk er daarom, straks, *opnieuw* uitzetten. Pas wanneer ze aan het einde van de drieënhalf jaar grote Verdrukking over Israël, in geloof de Naam des Heeren zal aanroepen, zal zij door de Heere Jezus Christus Zelf het land binnengebracht worden.

Einde van het Huwelijk door overlijden van de Man

Kolossensen 2

14 Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was (het Oude Verbond der Wet), in inzettingen (geboden) bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelfde aan het kruis genageld hebbende;

Er kwam ook een einde aan het Huwelijk omdat de Man gestorven was. God is natuurlijk onsterfelijk, maar Hij stierf in de Persoon van Jezus. Je bent door de Wet aan elkaar verbonden, zolang als je leeft, staat in het Oude Verbond der Wet. Degene Die gestorven is, blijkt ook Degene te zijn Die uit de doden is opgewekt. Jehova, de Heere, stierf in de persoon van Jezus van Nazareth aan het kruis. Hij heeft het gebod aan het kruis genageld. Daarmee kwam dus een einde aan het Oude Verbond der Wet. Toen de Heere Jezus Christus opstond kwam er de mogelijkheid om deel te nemen aan een Nieuw Verbond. Dan zou men zich verbinden aan deze Nieuwe Man, de Levende Heere; de Heere Jezus Christus. Ieder die gelooft in Zijn Naam, leeft onder dit Nieuwe Verbond der Genade. Onder dit Verbond mogen wij de Heere dienen. Dit staat allemaal beschreven in Romeinen zeven.

Romeinen 7 met uitleg

1 Weet gij niet, broeders! (want ik spreek tot degenen, die de wet verstaan) dat de wet heerst over den mens, zo langen tijd als hij leeft?

2 Want een vrouw, die onder den man staat, is aan den levenden man verbonden door de wet; maar **indien de man gestorven is, zo is zij vrijgemaakt van de wet des mans.**

3 Daarom dan, indien zij eens anderen mans wordt, terwijl de man leeft, zo zal zij een overspeelster genaamd worden; maar **indien de man gestorven is, zo is zij vrij van de wet,** alzo dat zij geen overspeelster is, als zij eens anderen mans wordt.

4 Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden.

5 Want toen wij in het vlees waren, wrochten de bewegingen der zonden, die door de wet zijn, in onze leden, om den dood vruchten te dragen.

6 Maar nu zijn wij vrijgemaakt van de wet, overmits wij dien gestorven zijn, onder welken wij gehouden waren; alzo dat wij dienen in nieuwigheid des geestes, en niet in de oudheid der letter.

Romeinen 7

1 Weet gij niet, broeders! (want ik spreek tot degenen, die de wet (= het Oude Verbond= Huwelijksverbond) verstaan) dat de wet (het Oude Verbond) heerst over den mens, zo langen tijd **als hij leeft?**

2 Want een vrouw (hoogste toepassing; het Volk Israël), die onder den man (de Heere Jezus Christus) staat, is aan den levenden man verbonden door de wet; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrijgemaakt van de wet des mans.

3 Daarom dan, indien zij eens anderen mans wordt, terwijl de man leeft, zo zal zij een overspeelster genaamd worden; maar **indien de man gestorven is, zo is zij vrij van de wet,** (het Oude Verbond der Wet is vervuld bij de dood van de Heere Jezus), alzo dat zij (gelovig overblijfsel van Israël) geen overspeelster is, als zij eens anderen mans wordt. (bij Wederkomst van de Heere Jezus Christus, Koning, zal er een nieuw Huwelijk, het Nieuwe Verbond der Genade, zijn tussen Israël en Christus)

4 Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus (door de dood van de Heere Jezus, hoeven wij niet meer te voldoen aan de eis van de Wet), opdat gij zoudt worden eens Anderen (nadat de ene Man, Jezus, gestorven is, kun je met een Andere Man, de Heere Jezus Christus, verdergaan), namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is (Die Ander is de Heere Jezus Christus), opdat wij Gode vruchten dragen zouden.

5 Want toen wij in het vlees waren, wrochten de bewegingen der zonden, die door de wet zijn, in onze leden, om den dood vruchten te dragen. (Onder het Nieuwe Verbond der Genade zijn wij in staat om Vruchtbare Werken te doen. Onder de Wet konden wij alleen dode werken voortbrengen)

6 Maar nu zijn wij vrijgemaakt van de wet, overmits wij dien gestorven zijn, onder welken wij gehouden waren; alzo dat wij dienen in nieuwigheid des geestes (straks zal het wedergeboren Israël de Heere Jezus Christus dienen en het Woord verspreiden onder de andere Volkeren. Het priesterlijke komt zal zij eindelijk uitvoeren, en niet in de oudheid der letter. (zij zal niet meer leven onder het Oude Verbond der Wet, maar onder het Nieuwe Verbond der Genade)

Het Huwelijksverbond is vervallen

Israël was dus aan de Heere God verbonden door de Wet. De Heere God is, als de Persoon Heere Jezus, gestorven. Het Huwelijksverbond, het Oude Verbond der Wet, oftewel het

Eerste Testament, is hiermee komen te *vervallen*. Hiermee is Israël vrijgemaakt van de Wet. Het Huwelijksverbond is *ontbonden* door de dood van de Man. Dit huwelijk was eerder dus al ontbonden door hoererij, ofwel ontrouw, van het Volk. Israël is nu vrij om met iemand anders een relatie aan te gaan. Maar dat geldt dus ook voor de Andere Partij. Vanaf de dood, de kruisiging, van de Man, is het Joodse Volk weduwe. De Heere Jezus woonde in het midden van het Joodse Volk. Zij heeft Hem echter tweemaal verworpen; zowel voor als na Zijn Opstanding.

Johannes 1

9 Dit was het waarachtige Licht, Hetwelk verlicht een iegelijk mens, komende in de wereld.

10 Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem gemaakt; en de wereld heeft Hem niet gekend. (=kennen=bekennen=in gemeenschap leven met)

11 Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen (het Joodse Volk) hebben Hem niet aangenomen

De Heere Jezus werd de Heere Jezus Christus

Dit beeld geldt trouwens ook op menselijk niveau. Als iemand weduwnaar of weduwe wordt, dan kan hij/zij met iemand anders gaan trouwen. De Man, de Heere Jezus, is gestorven aan het kruis, maar Hij is ook Degene Die opstond, en daarmee is Hij 'Die ander'. De mens Heere Jezus werd in Zijn Opstanding, de Gezalfde, de Christus. Met *Hem* kunnen de gelovigen uit het Joodse Volk weer verder onder het Nieuwe Verbond, samen met de gelovigen uit de Heidenen. (Heidenen zijn niet-Joodse volkeren) Dat is nu de Gemeente! Straks, bij de Wederkomst van Christus, na de 70^e Jaarweek, na de grote Verdrukking over Israël, is de weg vrij voor een Nieuw Huwelijk. Een gelovig overblijfsel zal dan de Naam van de Heere aanroepen. Dit nieuwe Israël zal dan de Vrouw Zijn van de Heere Jezus Christus. Zij zal dan met Hem leven onder het Nieuwe Verbond der Genade.

Jesaja 54

4 Vrees niet, want gij zult niet beschaamd worden, en word niet schaamrood, want gij zult niet te schande worden; maar gij zult de schaamte uwer jonkheid vergeten, en den smaad uws weduwschaps zult gij niet meer gedenken.

5 Want uw Maker is uw Man, HEERE der heirscharen is Zijn Naam; en de Heilige Israëls is uw Verlosser; Hij zal de God des gansen aardbodems genaamd worden.

6 Want de HEERE heeft u geroepen, als een verlaten vrouw (scheidingsbrief) en bedroefde van geest; nochtans zijt gij de huisvrouw der jeugd, hoewel gij versmaad zijt geweest, zegt uw God.

7 Voor een klein ogenblik heb Ik u verlaten; maar met grote ontfermingen zal Ik u vergaderen. (in de toekomst, ná de grote Verdrukking over Israël)

8 In een kleinen toorn heb Ik Mijn aangezicht van u een ogenblik verborgen; maar met eeuwige goedertierenheid zal Ik Mij uwer ontfermen, zegt de HEERE, uw Verlosser. (bij Wederkomst zal Christus voor eeuwig haar Man en Koning zijn)

Jeremia 31

31 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israël (=10 stammen) en met het huis van Juda (=2 stammen) een nieuw verbond zal maken; (een Nieuw Huwelijksverbond; het Nieuwe Verbond der Genade)

Zijn bruid losgelaten, maar niet verstoten

Lukas 13

34 Jeruzalem, Jeruzalem! gij, die de profeten doodt, en stenigt, die tot u gezonden zijn, hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkerwijs een hen haar kiekens onder de vleugelen vergadert; en gijlieden hebt niet gewild?

35 Ziet, uw huis wordt ulieden woest gelaten. En voorwaar, Ik zeg u, dat gij Mij niet zult zien, totdat de tijd zal gekomen zijn, als gij zult zeggen: Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren! (totdat zij, aan het einde van de 70^e Jaarweek, de Naam des Heeren zal aanroepen)

God heeft Zijn Volk momenteel dus niet *verstoten* maar Zijn Bruid, na veel ontrouw, wel *losgelaten*. Zijn Belofte dat er *altijd* een gelovig overblijfsel zal zijn, blijft gewoon staan. Pas ná de zeventigste jaarweek van Daniël (de grote Verdrukking over Israël), zal het Joodse Volk weer het Volk Israël worden. Een gelovig overblijfsel zal in haar wanhoop de Naam van de Heere aanroepen. De Heere zet dan Zijn Voeten op de Olijfberg. Uiteindelijk zal het gelovig overblijfsel van alle stammen uit de wereld verzameld worden, en de Geest uitgestort krijgen. Dan is zij weer de Vrouw van de Man, en dit zal een Verbintenis voor eeuwig zijn.

Hosea 2

15 En het zal te dien dage geschieden (bij de Wederkomst van Christus), spreekt de HEERE, dat gij (de twee- en de tien-stammen van Israël) Mij noemen zult: **Mijn Man**; en Mij niet meer noemen zult: Mijn Baäl!

16 En Ik zal de namen der Baäls (afgoden) van haar mond wegdoen; zij zullen niet meer bij hun namen gedacht worden.

17 En Ik zal te dien dage (na de 70^e Jaarweek, de grote Verdrukking over Israël) **een verbond** voor hen maken met het wild gedierte des velds, en met het gevogelte des hemels, en het kruipend gedierte des aardbodems; en Ik zal den boog, en het zwaard, en den krijg van de aarde verbreken, en zal hen in zekerheid doen nederliggen. (Israël wordt weer het Land binnen gebracht)

18 En Ik zal u Mij ondertrouwen in eeuwigheid (het zal leiden tot een Huwelijk); ja, Ik zal u Mij ondertrouwen in gerechtigheid en in gericht, en in goedertierenheid en in barmhartigheden. (=Liefde van God)

19 En Ik zal u Mij ondertrouwen in geloof (=Trouw); en gij zult den HEERE kennen. (=bekennen, in Gemeenschap leven met de Heere Jezus Christus)

Romeinen 11

1 Ik zeg dan: Heeft God Zijn volk verstoten? Dat zij verre (=absoluut niet!); want ik (Paulus) ben ook een Israëliet, uit het zaad Abrahams, van den stam Benjamin.

2 God heeft Zijn volk niet verstoten, hetwelk Hij te voren gekend heeft. Of weet gij niet, wat de Schrift zegt van Elía, hoe hij God aanspreekt tegen Israël, zeggende:

3 Heere! zij hebben Uw profeten gedood, en Uw altaren omgeworpen; en ik ben alleen overgebleven en zij zoeken mijn ziel.

4 Maar wat zegt tot hem het Goddelijk antwoord? Ik heb Mijzelf nog zeven duizend mannen overgelaten (gelovig overblijfsel), die de knie voor het beeld van Baäl niet gebogen hebben.

Samengevat

Het huwelijk is bedoeld voor altijd, maar wij zijn sterfelijke mensen, vandaar dat wij zeggen; 'tot de dood ons scheidt'. Het toekomstige Huwelijk tussen de Heere en Israël is voor eeuwig. Wettelijk duurt een huwelijk tot er een officiële scheiding is gekomen, (als gevolg van ontrouw ofwel overspel), of door de dood van de man. Dit is ook allemaal van toepassing op de verhouding tussen de Heere, en Israël. 'Eerst was er de ondertrouw. Toen was er overspel, maar de Heere was geduldig, en riep op tot bekering, maar dat deed zij niet. Er kwam een scheidingsbrief, en daardoor een einde aan het (Huwelijks-)Verbond. De Man stierf. Straks, na de grote Verdrukking over Israël, is er de Wederkomst van Christus. Dan komt er een *nieuw* Huwelijksverbond. Dit Nieuwe Verbond tussen de Man Heere Jezus Christus, en Vrouwe Israël, zal voor *altijd* blijven. Opgelet; Christus en Zijn Lichaam, de Gemeente zijn **sámen** de Bruidegom van Israël. Israël is de Bruid. De Gemeente is dus **niet** de bruid van Christus!! (lees vervolgstudie; 'Bruidegom en Bruid; Christus en Israël')

Amen.